

De mellansvenska skogarna töms på vargar

Jägareförbundet borde ta avstånd från tjuvjakten – inte hota med att mörka krafter tar över!

Jägareförbundets ordförande Torbjörn Larsson hotar med att mörka krafter nu kommer ta över förvaltningen av vargen i Sverige. Detta sedan Naturvårdsverket meddelat att det inte blir någon licensjakt på varg kommande vinter. Vad Larsson egentligen säger i förtäckta ordalag, i en intervju med honom på Jägareförbundets hemsida, är att Verkets beslut bäddar för ännu mer tjuvjakt.

Men har han då inte förstått sammanhanget? Det är just på grund av den redan kraftigt utbredda tjuvjakten som Naturvårdsverket nu tvingas ingripa och sätta stopp för vinterns licensjakt. Larsson hotar alltså med ännu mer tjuvjakt – en jakt som redan är etablerad i de Mellansvenska skogarna.

Det är allvarligt när riksordföranden i den största jägarorganisationen inte tar tydlig ställning mot tjuvjakten på en art som enligt Art-databanken är hotad, rödlistad och i princip fredad även i vår nationella lagstiftning. Istället visar förståelse för att tjuvjakt förekommer. Ända sedan de första ansökningarna om skyddsjakt har talespersoner för Jägareförbundet sagt att de förstår att folk tar saken i egna händer när det blivit avslag på jaktansökningar och inställda licensjakter.

Jägareförbundet menar att den svenska vargförvaltningen havererat. Det skylld på både politiker och myndigheter. Men var och en torde förstå att en förvaltning måste ske enligt fasta och kända variabler. En omfattande tjuvjakt kullkastar alla möjligheter till en ansvarsfull förvaltning och det vore mer passande om Jägareförbundet, som årligen erhåller ca 50 miljoner i bidrag från staten för det så kallade Allmänna uppdraget, i både ord och handling tar avstånd från tjuvjakt.

Naturvårdsverkets initiativ är välkommet, men frågan är om det inte kommer några år för sent. Rovdjursföreningen har under flera år påtalat att licensjakten på varg måste upphöra eftersom vår population är både för liten, geografiskt isolerad och genetiskt sårbar. De enstaka vargar som måste tas bort av olika skäl kan skyddsjagas enligt jaktförordningens bestämda kriterier.

Nu är det inte angrepp på tamdjur (får) som är det stora problemet för vargen. Problemet är jägarlobbyn, som har för stort inflytande på den svenska viltförvaltningen. Jägarna vill inte ha någon konkurrens om det jaktbara viltet. Alltså är vargens återinträde i den

svenska faunan ett jaktrelaterat problem. Det ska också sägas att det finns många jägare, som accepterar och uppskattar de stora rovdjuren i allas vår natur. Ska vi verkligen acceptera att en högljudd liten grupp av Sveriges jägarkår får styra den svenska viltförvaltningen och skjuta bort en art för nöjet att själva jaga en annan art? Självklart inte.

Tyvärr har myndigheterna till viss del bäddat för den uppkomna situationen. Under många år har man i inventeringen redovisat det antal vargar som funnits i olika konstellationer under hela inventeringsperioden. Vilket gett en bruttosiffra utan hänsyn till att vargar fortlöpande dör av olika anledningar under inventeringsperioden.

När Naturvårdsverket förklarar varför licensjakten ställs in i vinter får vi reda på att de 305 vargar som konstaterats i årets inventering är precis på gränsen till miniminivån på 300 vargar. Och att detta innebär att licensjakten ställs in.

Ungefär samma siffra – 315 – blev resultatet av den extra spillningsinventeringen som genomfördes i vinter. När de konstaterade döda vargarna dras av blir nettoresultatet desamma: 250 vargar för båda inventeringarna. Vi hade alltså inte mer än högst 250 vargar i landet när inventeringsperioden var slut 31 mars. Detta borde tydligare framgått i Naturvårdsverkets förklaring varför jakten är stoppad.

Populationen inte bara balanserar på miniminivån, den ligger 50 vargar under nivån 300 vargar. Genom att inte dra bort de döda vargarna under inventeringsperioden ges allmänheten fel bild av situationen och jägarna kan använda den felaktiga siffran och ropa på licensjakt. 50 vargar under miniminivån 300 ger anledning till verklig oro hur det är ställt med den svenska vargpopulationen. De senaste tre årens inventeringar visar att antalet vargfamiljer sjunkit dramatiskt. Det är 30 procent färre familjer den gångna vintern jämfört med vintern 2014-2015.

JAN BERGSTAM
ORDFÖRANDE

Foto: Hans Ring

Våra Rovdjur
ges ut av
Svenska Rovdjursföreningen
till medlemmar och
prenumeranter
fyra gånger/år

Organisation
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

**Medlemsavgift
och prenumeration**
325 kr, familjemedlem 40 kr,
betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.
För boende utomlands
tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring
medlemsregister@rovdjur.se

**Redaktör
och ansvarig utgivare**
Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionskommitté
Anders Bjärvall
Björn Ljunggren
Carl-Gustaf Rosén
Hans Ring
Lina Ricklund
Lise-Lotte Norin

Medverkan
med material i tidningen sker
på ideell basis. Våra Rovdjur
redigerar materialet i samråd
med medverkande och
väljer publiceringstillfälle.
Välkommen med text-
och bildbidrag!
Ett urval av materialet i
tidningen läggs även ut på vår
hemsida, efter föreningens
överenskommelse med
författare och fotografer.

Manusstopp
Våra Rovdjur nr 3/2018:
1 augusti 2018

Upplaga
5 000 ex

Omslagsfoto:
Christopher Wiken
Vargar i British Columbia